

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Fervent, a.s.**, IČO 29386781
sídlem U dubu 691/48, 147 00 Praha 4
zastoupena společností s daňovým poradenstvím
GOODWILL PARTNER, s.r.o., IČO 26846616
sídlem U dubu 691/48, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2025 č. j. 7456/25/5100-10612-712396,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále též „*správce daně*“) ze dne 19. 6. 2024 č. j. 5159933/24/2004-52526-110442. Tímto rozhodnutím správce daně zastavil řízení o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty (dále též „*DPH*“) za zdaňovací období únor 2023 ze dne 12. 3. 2024 č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

1732947/24/2004-52526-110442 (dále též „platební výměr“) podle § 112 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „daňový řád“), jelikož žalobkyně i přes výzvu neodstranila vady odvolání, které bránily řádnému projednání věci.

2. Proti tomuto rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou.
3. Žalobkyně v žalobě namítá, že daňové řízení trpělo podstatnými vadami, bylo nesprávně vedeno a zastaveno a DPH jí byla stanovena v nesprávné výši, ačkoli ji vykázala správně. V řízení předložila důkazní prostředky prokazující přijetí zdanitelných plnění od plátce daně, které použila ke své ekonomické činnosti. Správce daně měl řešit obsahovou správnost platebního výměru a zohlednit doložené důkazní prostředky. Namísto toho řízení zastavil a nesprávně dovodil, že nebyly předloženy daňové doklady. Vydal proto platební výměr v rozporu s právem EU. Správce daně též rozhodoval prostřednictvím úředních osob, u nichž byly dány pochybnosti o podjatosti, na což žalobkyně upozornila a navrhla tyto osoby vyloučit či odstranit pochybnosti o nepodjatosti.
4. Žalobkyně blíže uvádí, že správce daně ještě před zaevidováním odvolání proti platebnímu výměru jí uložil odstranit vady odvolání, aniž by vyhověl jejímu návrhu na stanovení lhůty k doplnění odvolání, která by neuplynula dříve než 15 dní poté, co jí správce daně zpřístupní správní spis. Správce daně rozhodnutím ze dne 5. 6. 2024 č. j. 4915095/24/2004-52526-110442 jí sice stanovil lhůtu k doplnění odvolání, avšak prodlouženou toliko o dva dny, což je lhůta, která jí zbývala z původně stanovené lhůty, aniž by přihlédl k důvodům její žádosti (dále též „Rozhodnutí o prodloužení lhůty“). Takto koncipované Rozhodnutí o prodloužení lhůty proto nesprávně neodpovídalo zásadám spravedlivého řízení.
5. Žalobkyně poukazuje na to, že za účelem doplnění odvolání nemohla nahlížet do spisu na Územním pracovišti pro Prahu 4, proto žádala o poskytnutí informací ze spisu. Žalovaný jí ani po urgencích nevyhověl a vydal napadené rozhodnutí, aniž by jí poskytl informace žádané pro účely odvolání, či jí umožnil nahlížet do spisu, a také aniž by jí stanovil lhůtu k odstranění vad odvolání. Napadené rozhodnutí je tudíž nesprávné a rozporné s pravidly přímo účinného práva EU. Žalovaný, který vydal napadené rozhodnutí bez výzvy k odstranění vad odvolání, se měl zabývat všemi důvody odvolání žalobkyně, které bylo způsobilé meritorního rozhodnutí. Přitom správci daně žalobkyně předložila důkazní prostředky svědčící o správnosti daňového přiznání. Žalovaný přitom zcela pominul podstatná doplnění odvolání, např. ze dne 4. 11. 2024, a nezabýval se ani otázkami slučitelnosti s přímo účinným právem EU. Žalobkyně dále poukazuje na to, že napadené rozhodnutí pod bodem [10] nesprávně posoudilo obsah odvolacích důvodů, jelikož důvody uvedené v tomto bodu a tvrzené žalobkyní v rámci řízení nelze považovat za meritorní otázky. Pokud žalovaný dovodil, že odvolání a jeho doplnění bylo bezvadné a způsobilé meritorního rozhodnutí, neměl řízení zastavovat. Postup žalobkyně byl přitom od počátku konzistentní, v řízení setrvala polemizovala se správcem daně, daňové doklady mu doložila, a ten se jimi měl věcně zabývat, a nikoli nesprávně tvrdit, že předloženy nebyly. Nesouhlasí proto, že se soustředila výhradně na procesní aspekty řízení, a nikoli na hmotněprávní podstatu sporu, dovodil žalovaný v bodu [35] napadeného rozhodnutí. Také nesouhlasí, že poté, co odvolání nesplňovalo zákonem stanovené požadavky a správce daně ji vyzval k odstranění vad odvolání, že jí poskytl k tomu přiměřenou lhůtu, a že vady ve stanovené lhůtě neodstranila. Pokud ze spisového materiálu vyplývají toliko skutečnosti uváděné žalovaným v bodu [35] napadeného rozhodnutí, pak spis vede nesprávně a neúplně.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

6. Žalobkyně nesouhlasí, že prostřednictvím zástupce zvolila obstrukční taktiku, nesoustředila se na odstranění vad odvolání a věcné projednání případu, nýbrž na opakované procesní námítky ke zpochybnění postupu správce daně. Žalovaný pomíjí, že cílem žalobkyně bylo, aby finanční orgány respektovaly procesní pravidla a zabývaly se předloženými důkazními prostředky, daňovými doklady. Podle žalobkyně důvodem neumožnění jí přístupu ke spisu správcem daně bylo, že ve spisu se nacházely daňové doklady a správce daně by neuměl vysvětlit, proč se jimi nezabýval, anebo naopak ve spisu se daňové doklady nenacházely, a správce daně by neuměl uvést, proč v něm nejsou.
7. Žalobkyně navrhla provedení důkazu napadeným rozhodnutím a jeho doručenkou.
8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Uvedl, že předmětem odvolacího řízení bylo rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, jelikož žalobkyně neodstranila vady bránící projednání odvolání proti platebnímu výměru. Jedná se o procesní rozhodnutí, k němuž je relevantní toliko posouzení, zda odvolání proti platebnímu výměru vykazovalo vady bránící projednání odvolání, zda vady byly k výzvě správce daně odstraněny či nikoliv, a zda správce daně postupoval v souladu se zákonem, když odvolací řízení podle § 112 odst. 3 daňového řádu zastavil. Zbylé námítky míří mimo předmět soudního řízení.
9. Žalovaný k námitce žalobkyně, že výzva k odstranění vad odvolání byla vydána před zaevidováním odvolání, uvedl, že žalobkyně nerozlišuje mezi odvoláním proti platebnímu výměru a odvoláním proti rozhodnutí správce daně podle § 112 odst. 3 daňového řádu. Odvolání proti platebnímu výměru bylo podáno dne 19. 3. 2024, správce daně výzvu k odstranění jeho vad vydal poté 15. 4. 2024. Jelikož vady odvolání proti platebnímu výměru nebyly odstraněny ani v prodloužené lhůtě, správce daně proto dne 19. 6. 2024 řízení zastavil. Podle žalovaného byl žalobkyni poskytnut dostatečný prostor k odstranění vad odvolání proti platebnímu výměru. Ztotožnil se správcem daně, že pokud odvolání proti platebnímu výměru nesplňovalo náležitosti podle § 112 odst. 1 daňového řádu, bylo namíste, aby správce daně podle § 112 odst. 2 daňového řádu vyzval žalobkyni k doplnění odvolání s poučením, v jakém směru musí být doplněno a stanovil jí pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů, kterou na žádost žalobkyně i prodloužil. I když žalobkyně tvrdí, že doplnila odvolání proti platebnímu výměru o náležitosti stanovené zákonem, doložila toliko odvolání proti rozhodnutí správce daně o zastavení řízení ze dne 25. 6. 2024, na které reaguje napadené rozhodnutí. Tvrzení žalobkyně o podstatném doplnění odvolání ze dne 4. 11. 2024 nebylo ničím doloženo, jelikož do spisového materiálu žádné doplnění odvolání ze dne 4. 11. 2024 žalobkyně nedoložila, ani neuvádí, komu takové podání měla doručit. Žalovaný neporušil daňový řád tím, že neexistující podání žalobkyně z uvedeného data v napadeném rozhodnutí nevedl. K námitce, že se nezabýval otázkami slučitelnosti rozhodovacího procesu s přímo účinným právem EU, žalovaný uvedl, že předmětem odvolacího řízení bylo procesní rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, pro jeho přezkum je relevantní daňový řád. K námitce, že vydal napadené rozhodnutí, aniž by žalobkyni stanovil lhůtu k odstranění vad odvolání, žalovaný konstatoval, že odvolání proti rozhodnutí správce daně obsahovalo všechny zákonné náležitosti, nebylo třeba žalobkyni vyzývat k odstranění vad odvolání proti rozhodnutí správce daně. Žalovaný rovněž nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že spis nevedl správně a úplně. V dané věci eviduje kompletní spisový materiál, o tom se mohla žalobkyně přesvědčit nahlédnutím do spisu, což neučinila. Námítky ohledně neumožnění nahlížení do spisového materiálu považuje za účelové, nesměřují k ochraně práv žalobkyně, nýbrž k nedůvodnému zpochybnění procesní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

zákonnosti postupu správce daně. V daném řízení žalovaný postupoval podle daňového řádu.

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. U jednání, které se konalo dne 24. 10. 2025 žalovaný na své argumentaci setrval. Žalobkyně se k jednání nedostavila, ačkoli k němu byla předvolána řádně a včas. Tato skutečnost nebránila tomu, aby soud věc projednal a rozhodl. Soud provedl důkaz 31stránkovou písemností žalobce připojenou k žalobě nazvanou: „*Odvolační*“ s datem „4. 11. 2024“, bez doložené doručky. K tomuto viz bod 43. tohoto rozsudku. Žalobkyně požadovala, aby soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím a jeho doručenkou. K tomuto viz bod 52. tohoto rozsudku.
12. Soud neshledal podanou žalobu důvodnou.
13. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
14. Dne 24. 4. 2023 správce daně oznámil žalobkyni, tedy daňovému subjektu, zahájení kontroly DPH za zdaňovací období únor 2023 přijatých zdanitelných plnění, z nichž byl uplatněn nárok na odpočet daně podle § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZDPH*“). Toto oznámení bylo žalobkyni doručeno dne 2. 5. 2023.
15. Dne 3. 7. 2023 správce daně vyzval daňový subjekt, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy, prokázal skutečnosti potřebné pro správné stanovení daně a předložil daňové doklady, na jejichž základě uplatnil nárok na odpočet daně.
16. Dne 20. 2. 2024 správce daně o průběhu daňové kontroly a učiněných zjištění vyhotovil Zprávu o daňové kontrole č. j. 1160252/24/2004-60566-108426. Uvedl v ní, že daňový subjekt na výzvu k prokázání skutečností ze dne 3. 7. 2023 nereagoval a daňové doklady nepředložil, na jejichž základě uplatnil nárok na odpočet daně, nepředložil žádné další důkazní prostředky, ani neposkytl potřebnou součinnost ve stanovené lhůtě. Jelikož nebyla splněna základní formální podmínka pro uplatnění nároku na odpočet podle § 73 odst. 1 *ZDPH*, nebyl prokázán nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění (dále též „*Zpráva o daňové kontrole*“). Téhož dne, dne 20. 2. 2024, správce daně oznámil daňovému subjektu ukončení daňové kontroly. Zpráva o daňové kontrole i oznámení o ukončení daňové kontroly byly daňovému subjektu doručeny dne 11. 3. 2024.
17. Platebním výměrem (ze dne 12. 3. 2024 č. j. 1732947/24/2004-52526-110442) správce daně vyměřil daňovému subjektu za zdaňovací období únor 2023 DPH ve výši 49 301 Kč. Platební výměr byl daňovému subjektu doručen dne 18. 3. 2024.
18. Dne 18. 3. 2024 správce daně písemně sdělil daňovému subjektu, že dne 3. 3. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky správce daně z e-mailové adresy *X@goodwillpartner.cz* bez zaručeného elektronického podpisu podání, které daňový subjekt potvrdil datovou zprávou dne 6. 3. 2024. V podání daňový subjekt žádal o zaslání 36 písemností označených čísly jednacími. Správce daně informoval daňový subjekt, že mu požadované písemnosti zasílá na CD nosiči, jelikož velikost datových souborů překračuje maximální povolený limit datové zprávy. Uvedené bylo daňovému subjektu doručeno dne 20. 3. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

19. Dne 19. 3. 2024 do e-mailové schránky žalovaného (Odvolacího finančního ředitelství) bylo doručeno z e-mailové adresy *X@goodwillpartner.cz* bez zaručeného elektronického podpisu podání, které daňový subjekt potvrdil datovou zprávou dne 22. 3. 2024. V podání je odvolání proti platebnímu výměru tohoto znění: „Rozhodnutím č. j. 1732947/24/2004-52526-110442 ze dne 12.3.2024, platební výměr na daň z přidané hodnoty (dále „napadené rozhodnutí“), správce daně vyměřil daň z přidané hodnoty za únor, s tím, že za odůvodnění se podle § 147 odst. 3 DŘ považuje zpráva o daňové kontrole čj.: 1160252/24/2004-60566-108426. Proti napadenému rozhodnutí se podává odvolání. Pro účely doplnění odvolání se žádá, aby OFŘ in fine uložilo správci daně zpřístupnit relevantní část spisu, na pracovišti nebo distančně, a aby sdělilo, jak naložilo s předmětnými daňovými doklady, jejichž kopie zástupce pro právní jistotu předložil orgánům finanční správy cestou podatelny OFŘ, stejně tak jako vybrané základní důkazní prostředky. Žádá se stanovit lhůtu k doplnění odvolání o náležitosti stanovené zákonem tak, aby tato neuplynula dříve, nežli 15 dní poté, kdy bude spis in fine fakticky zpřístupněn.“ (dále též „odvolání“). Odvolání žalovaný postoupil správci daně dne 26. 3. 2024.
20. Dne 15. 4. 2024 správce daně vyzval daňový subjekt „k odstranění vad odvolání, které brání řádnému projednání věci, spočívajících v: - uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí, - označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání, - návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí. Lhůta pro odstranění vad odvolání se stanoví v délce 15 dnů ode dne doručení této výzvy“ (dále též „Výzva“). Tato výzva byla daňovému subjektu doručena dne 22. 4. 2024.
21. Dne 22. 4. 2024 správce daně písemně sdělil daňovému subjektu, že dne 30. 3. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky správce daně z e-mailové adresy *X@goodwillpartner.cz* bez zaručeného elektronického podpisu podání, které daňový subjekt potvrdil datovou zprávou dne 4. 4. 2024. V podání daňový subjekt žádá správce daně o zaslání v něm požadované písemnosti v souvislosti s daňovou kontrolou na DPH za zdaňovací období únor 2023. Správce daně daňovému subjektu zaslal soupis obsahu spisu a sdělil mu, že nedisponuje písemnostmi v souvislosti s rozhodnutím o návrhu na vyloučení úřední osoby, žádnou komunikaci s pracovníky finančních orgánů nevede. Uvedené bylo daňovému subjektu doručeno dne 29. 4. 2024.
22. Dne 6. 5. 2024 správce daně písemně sdělil daňovému subjektu, že dne 10. 4. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky správce daně z e-mailové adresy *X@goodwillpartner.cz* bez zaručeného elektronického podpisu podání, které daňový subjekt potvrdil datovou zprávou dne 14. 4. 2024. V podání daňový subjekt žádá o zaslání dalších v něm požadovaných písemností. Správce daně zaslal daňovému subjektu dvě písemnosti požadované daňovým subjektem v žádosti, k dalším požadovaným písemnostem uvedl, že tyto již byly poskytnuty na CD nosiči jako příloha sdělení doručeného zástupci daňového subjektu již dne 20. 3. 2024. Uvedené bylo daňovému subjektu doručeno dne 13. 5. 2024.
23. Dne 5. 5. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky správce daně z e-mailové adresy *X@goodwillpartner.cz* bez zaručeného elektronického podpisu podání, které daňový subjekt potvrdil datovou zprávou dne 9. 5. 2024. V podání daňový subjekt požadoval prodloužení lhůty k odstranění vad odvolání stanovené Výzvou (ze dne 15. 4. 2024) „o nejméně 60 dnů nebo tak, že lhůta neuplyne dříve, nežli 15 dnů poté, kdy správce daně poskytne spis (písemnosti spisu) na CD nebo do datové schránky“ a navrhl přezkum Výzvy (dále též „podání ze dne 5. 5. 2024“). Podnět k přezkumu Výzvy postoupil správce daně žalovanému dne 18. 7. 2024, který podnět shledal nedůvodným dne 11. 9. 2024.

24. Dne 5. 6. 2024 správce daně vydal Rozhodnutí o prodloužení lhůty v reakci na podání ze dne 5. 5. 2024, jímž rozhodl o prodloužení lhůty z Výzvy o dobu, která v den podání žádosti ještě zbývala ze stanovené lhůty, tedy o 2 dny ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Toto Rozhodnutí o prodloužení lhůty bylo daňovému subjektu doručeno dne 10. 6. 2024.
25. Správce daně rozhodnutím (ze dne 19. 6. 2024 č. j. 5159933/24/2004-52526-110442) řízení zastavil, jelikož daňový subjekt neodstranil vady odvolání proti platebnímu výměru, které bránily řádnému projednání věci. V odůvodnění konstatoval, že jelikož odvolání proti platebnímu výměru neobsahovalo všechny náležitosti podle § 112 odst. 1 písm. d), e), f) daňového řádu, správce daně doručil daňovému subjektu Výzvu k odstranění vad odvolání. Na Výzvu reagoval daňový subjekt žádostí o prodloužení lhůty Výzvy. Správce daně této žádosti vyhověl, lhůtu mu prodloužil, přesto daňový subjekt zůstal nečinným a správci daně nebylo ani v prodloužené lhůtě, která marně uplynula dne 12. 6. 2024, doručeno žádné podání, kterým by daňový subjekt vady odstranil.
26. Dne 25. 6. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky správce daně z e-mailové adresy *X@goodwillpartner.cz* bez zaručeného elektronického podpisu podání, které následně daňový subjekt potvrdil datovou zprávou dne 28. 6. 2024. V podání daňový subjekt podává odvolání. Podání neobsahuje žádné daňové doklady.
27. Dne 3. 7. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky žalovaného z e-mailové adresy *X@goodwillpartner.cz* bez zaručeného elektronického podpisu podání, které následně daňový subjekt potvrdil datovou zprávou dne 5. 7. 2024, označené jako odvolání. Dne 26. 7. 2024 bylo doručeno do e-mailové schránky správce daně z e-mailové adresy *X@goodwillpartner.cz* bez zaručeného elektronického podpisu podání, které následně daňový subjekt potvrdil datovou zprávou dne 31. 7. 2024, označené jako odvolání. Podání neobsahuje žádné daňové doklady.
28. Napadeným rozhodnutím (ze dne 12. 3. 2025 č. j. 7456/25/5100-10612-712396) žalovaný odvolání daňového subjektu zamítl a rozhodnutí správce daně potvrdil. Konstatoval, že správce daně vydal platební výměr, proti kterému podal daňový subjekt odvolání, které nespĺňovalo zákonem stanovené požadavky. Správce daně proto vyzval daňový subjekt k odstranění vad odvolání a poskytl mu k tomu přiměřenou lhůtu, kterou mu k jeho žádosti prodloužil. Přesto daňový subjekt vady ani v prodloužené lhůtě neodstranil. V průběhu řízení daňový subjekt zvolil taktiku obstrukčního jednání, soustředil se nikoli na odstranění vad odvolání a věcné projednání případu, nýbrž na opakované procesní námítky s cílem zpochybnit postup správce daně. Tato strategie zahrnovala snahy úkolovat správce daně, resp. žalovaného domnělými povinnostmi, s opakovanými dotazy na postup správce daně ve vztahu k těmto domnělým povinnostem, účelové tvrzení o údajné nemožnosti nahlížení do spisu a procesní spekulace ohledně vyhodnocení doručování a údajného nerespektování zastupování. Z obsahu spisu však jednoznačně vyplývá, že správce daně poskytl daňovému subjektu plnou součinnost, informoval jej o všech relevantních skutečnostech a umožnil mu dostatečný procesní prostor k nápravě vad podání. Vzhledem k tomu, že daňový subjekt neodstranil vady odvolání proti platebnímu výměru ve stanovené lhůtě, správce daně v souladu s § 112 odst. 3 daňového řádu rozhodl o zastavení řízení, jež daňový subjekt napadl odvoláním. Namítal v něm zejména porušení procesních práv, nemožnost nahlížení do spisu a nesprávné vyhodnocení jeho podání. Zvolená strategie obstrukčního jednání a opakované procesní námítky však nemohou zpochybnit hmotněprávní podstatu věci, a to skutečnost, že vady odvolání proti platebnímu výměru nebyly ve stanovené lhůtě odstraněny. Správce

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

daně proto řízení zastavil, neboť neodstranění vad odvolání představovalo důvod podle § 112 odst. 3 daňového řádu.

29. Městský soud v Praze vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění.
30. Podle § 112 odst. 1 daňového řádu *odvolání musí mít tyto náležitosti*
- a) *označení správce daně, který napadené rozhodnutí vydal,*
 - b) *označení odvolatele,*
 - c) *číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje,*
 - d) *uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí,*
 - e) *označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání,*
 - f) *návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí.*
31. Podle § 112 odst. 2 daňového řádu *obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů.*
32. Podle § 112 odst. 3 daňového řádu *odstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci, platí, že odvolání bylo podáno řádně a včas, v opačném případě správce daně odvolací řízení zastaví.*
33. Předně soud považuje za nutné připomenout, že předmětem soudního přezkumu tak, jak jej vymezila žalobkyně v žalobě, je napadené rozhodnutí (ze dne 12. 3. 2025 č. j. 7456/25/5100-10612-712396), resp. rozhodnutí správce daně (ze dne 19. 6. 2024 č. j. 5159933/24/2004-52526-110442), o zastavení řízení o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru. Předmětem tohoto soudního přezkumu není vlastní obsah platebního výměru (ze dne 12. 3. 2024 č. j. 1732947/24/2004-52526-110442), jímž správce daně vyměřil žalobkyni DPH za zdaňovací období únor 2023. Námitky žalobkyně brojící proti platebnímu výměru jdou mimo mantinely soudního přezkumu. Jeho předmětem je toliko posouzení otázky zákonnosti zastavení řízení. Soud se proto nemohl zabývat okruhem námitek, zda byla či nebyla DPH vyměřena v souladu se zákonem, takové posouzení není předmětem nynějšího řízení.
34. Za námitky, které se mívají s podstatou nyní projednávané věci, soud proto považuje tvrzení žalobkyně, že daň byla stanovena nesprávnými procesními prostředky, po nesprávně vedeném řízení a v nesprávné výši; že žalobkyně navrhla důkazní prostředky způsobilé prokázat přijetí zdanitelných plnění od plátce daně a použití v rámci své ekonomické činnosti a že správce daně na tyto skutečnosti nijak nereagoval a omezil se pouze na nesprávný závěr o nepředložení daňových dokladů; že žalobkyně správci daně daňové doklady předložila (přičemž žádné daňové doklady do spisu doloženy nebyly, pozn. soudu); že byly splněny podmínky nároku na odpočet daně; že platební výměr je v rozporu s přímo účinným právem Evropské unie; že správce daně při vydání platebního výměru rozhodoval prostřednictvím úředních osob, u kterých byly dány důvody pochybovat o nepodjatosti. Takové žalobní námitky nemají žádnou souvislost s podstatou nyní napadeného rozhodnutí. Soud nemůže v tomto řízení jakkoli hodnotit, zda správce daně vyměřil žalobkyni DPH v souladu se zákonem, ani jak správce daně postupoval v řízení o stanovení daně. Tyto otázky se mívají s podstatou nyní přezkoumávaného napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správce daně. Stejně tak se žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí nemohl zabývat

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

otázkou, zda platební výměr byl vydán v souladu se zákonem a zda daň byla stanovena ve správné výši.

35. Žalovaný jako odvolací orgán rozhodoval o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správce daně o zastavení řízení do odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru. Předmětem přezkumu žalovaného v odvolacím řízení bylo toliko rozhodnutí o zastavení řízení, a nikoli rozhodnutí o stanovení daně (platební výměr). Žalovaný se tak v napadeném rozhodnutí mohl zabývat pouze otázkou, zda byly dány důvody pro zastavení řízení (o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru) a zda správce daně postupoval v souladu se zákonem, když řízení zastavil. Žalovaný se v odvolacím řízení nemohl zabývat zákonností platebního výměru, neboť tato otázka byla mimo daný rozsah odvolacího řízení. Jakákoliv opačná tvrzení žalobkyně jsou nesprávná.
36. Námitky uplatněné žalobkyní v žalobě lze rozdělit do dvou skupin. První skupinu tvoří námitky směřující proti platebnímu výměru a řízení jemu předcházejícímu, kterými se soud nemohl v nynějším soudním řízení zabývat, jak vysvětlil výše. Druhou skupinu představují námitky, kterými žalobkyně brojí proti zastavení řízení (o odvolání proti platebnímu výměru) a proti postupu správce daně předcházejícímu zastavení řízení. Tyto otázky soud vypořádá níže.
37. V úvodu žaloby žalobkyně pouze obecně namítá, že řízení bylo nesprávně a v rozporu s předpisy zastaveno. Soud připomíná, že správce daně rozhodnutím podle § 112 odst. 3 daňového řádu zastavil řízení o odvolání proti platebnímu výměru, neboť žalobkyně neodstranila vady odvolání proti platebnímu výměru, které bránily jeho projednání. Podle § 112 odst. 3 daňového řádu platí, že správce daně zastaví odvolací řízení, neodstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci. Ust. § 112 odst. 2 daňového řádu přitom stanoví, že obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, musí správce daně nejprve vyzvat odvolatele k doplnění podání a poučit jej, v jakém směru musí být odvolání doplněno, a za tímto účelem stanovit odvolateli přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů. Správce daně v daném případě postupoval v souladu se shora připomenutými zákonnými ustanoveními, když Výzvou (ze dne 15. 4. 2024) vyzval žalobkyni k odstranění vad odvolání proti platebnímu výměru, k čemuž jí stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení Výzvy. Správce daně tuto lhůtu následně k žádosti žalobkyně prodloužil Rozhodnutím o prodloužení lhůty (ze dne 5. 6. 2024). Správce daně ve Výzvě v souladu s § 112 odst. 2 daňového řádu vymezil, jaké konkrétní skutečnosti má žalobkyně do odvolání doplnit a uvedl: „*uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti rozhodnutí, - označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání, - návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí.*“ Soud z textu odvolání (citovaného pod bodem 19. tohoto rozsudku) ověřil, že tyto náležitosti, k jejichž doplnění správce daně žalobkyni Výzvou vyzval, odvolání žalobkyně postrádalo a žalobkyně jej nedoplnila. Ostatně ani žalobkyně v podané žalobě ničím nedokládá, že by tak učinila. Soud shledal, že správce daně postupoval v souladu se zákonem, když řízení o odvolání proti platebnímu výměru zastavil, jelikož žalobkyně neodstranila vady podaného odvolání, které bránily řádnému projednání věci.
38. Námitky žalobkyně, že správce daně nepostupoval v řízení přiměřeně spravedlivě, když před zaevidováním odvolání proti platebnímu výměru uložil jí odstranit vady odvolání, aniž by bylo vyhověno návrhu na stanovení lhůty k doplnění odvolání tak, aby tato neuplynula dříve než 15 dní po zpřístupnění spisu žalobkyni, nepovažoval soud za důvodné. Předně soud uvádí, že tvrzení žalobkyně, že „*poněkud paradoxně před zaevidováním odvolání podle*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

výroku napadeného rozhodnutí, správce daně uložil odstranit vady odvolání“, považuje za zavádějící. Ze správního spisu totiž vyplývá, že dne 19. 3. 2024 bylo do e-mailové schránky žalovaného doručeno nekvalifikované podání, potvrzené datovou zprávou dne 22. 3. 2024, jeho obsahem bylo odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru. Toto podání žalovaný postoupil správci daně dne 26. 3. 2024. Ačkoli žalobkyně byla řádně poučena v platebním výměru, o tom, že: *„Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno“*, přesto odvolání podala žalovanému. Poté, co žalovaný odvolání postoupil správci daně, vydal správce daně dne 15. 4. 2024 Výzvu (k odstranění vad odvolání) žalobkyni (viz bod 20. tohoto rozsudku). Tato Výzva byla doručena žalobkyni dne 22. 4. 2024. Z popsaného sledu událostí i z logiky věci je zřejmé, že správce daně měl odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru k dispozici před vydáním Výzvy, ve Výzvě právě reagoval na nedostatky odvolání žalobkyně, a požadoval odstranění jeho vad. Pokud by odvolání žalobkyně neměl správce daně k dispozici, nemohl by ve Výzvě na odvolání ani reagovat.

39. Soud neshledal důvodným tvrzení žalobkyně o nespravedlivém postupu správce daně spočívajícím v neprodloužení lhůty k odstranění vad odvolání o 15 dní po zpřístupnění spisu. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobkyně v nekvalifikovaném podání ze dne 5. 5. 2024, potvrzeném datovou zprávou dne 9. 5. 2024, požadovala po správci daně prodloužení lhůty k odstranění vad odvolání stanovené Výzvou, která jí byla doručena dne 22. 4. 2024, a to *„o nejméně 60 dnů nebo tak, že lhůta neuplyne dříve, nežli 15 dnů poté, kdy správce daně poskytne spis (písemnosti spisu) na CD nebo do datové schránky zástupce“*. Správce daně na tuto žádost žalobkyně reagoval Rozhodnutím o prodloužení lhůty (ze dne 5. 6. 2024), kterým jí prodloužil lhůtu k odstranění vad odvolání stanovenou Výzvou o dobu, která v den podání žádosti žalobkyně zbývala ze stanovené lhůty, tedy o 2 dny ode dne doručení rozhodnutí. Rozhodnutí o prodloužení lhůty žalobkyni bylo doručeno dne 10. 6. 2024.
40. Žalobkyně v dané souvislosti namítá, že správce daně takto prodloužil stanovenou lhůtu, aniž by fakticky přihlédl k důvodům žádosti o prodloužení lhůty, která byla důvodná a mělo jí být vyhověno, proto Rozhodnutí o prodloužení lhůty je nesprávné. Soud se ztotožňuje se správcem daně, že k vyhovění žádosti o prodloužení lhůty je třeba existence závažných důvodů (viz § 36 odst. 1 daňového řádu). Správce daně se přitom důvody uvedenými žalobkyní v předmětné žádosti (ze dne 5. 5. 2024) zabýval, jak vyplývá z Rozhodnutí o prodloužení lhůty. Žalobkyně v žádosti opřela svůj požadavek o prodloužení lhůty o tvrzení, že jí nebyl zpřístupněn správní spis. Správce daně se přitom tímto tvrzením žalobkyně zabýval na str. 2 Rozhodnutí o prodloužení lhůty, kde uvedl, že *„[s]právce daně zplnomocněnému zástupci daňového subjektu zaslal dne 18.03.2024 pod č. j.: 3275828/24/2004-60566-106886 jím požadované písemnosti na CD, dne 22.04.2024 pod č. j.: 3275828/24/2004-60566-108426 soupisy obsahu částí spisů ve vazbě na provedenou kontrolu na dani z přidané hodnoty za předmětné zdaňovací období a dne 06.05.2024 pod č. j.: 4054593/24/2004-60566-108426 další písemnosti.“* Z citovaného vyplývá, že správce daně vzal v úvahu žalobkyní tvrzené důvody pro prodloužení lhůty k odstranění vad odvolání, tyto v rámci svého rozhodování zhodnotil, přičemž dospěl k závěru, že nejsou relevantní. Není tak pravdivé tvrzení žalobkyně, že správce daně k jí uvedeným důvodům nepřihlédl. Soud se ztotožnil se správcem daně, že tvrzení žalobkyně o zneprístupnění spisu se nezakládá na pravdě. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu, který soud podrobně popsal shora, a rovněž přílehavě popsal správce daně ve shora citované části Rozhodnutí o prodloužení lhůty, správce daně opakovaně vyšel vstříc požadavkům žalobkyně ohledně zaslání požadovaných částí správního spisu. Je třeba zdůraznit, že není povinností správce daně poskytovat daňovému

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

subjektu spisový materiál na CD nosiči nebo mu jej zaslat elektronickou cestou. Podle § 65 odst. 1 daňového řádu *daňový subjekt je oprávněn u správce daně nahlédnout do částí spisu týkajících se jeho práv a povinností, které označí, s výjimkou částí vyhledávací*. Podle § 65 odst. 4 daňového řádu přitom platí, že *oprávnění nahlédnout do spisu lze využít v úředních hodinách pro veřejnost, pokud správce daně nepřipustí nahlížení do spisu i v průběhu pracovní doby mimo úřední hodiny pro veřejnost*. Jak je zřejmé z citované právní úpravy, nahlížení do spisu je primárně realizováno fyzicky v prostorách správce daně. Žalobkyně přitom v daňovém řízení netvrdila, natož doložila (a nečiní tak ani nyní v žalobě v rámci námitek brojících proti znepřístupnění spisu), že by jí bylo správcem daně znemožněno do spisu v prostorách správce daně nahlížet. Jinými slovy, žalobkyně ani netvrdí, že by v průběhu daňového řízení vyvinula jakoukoliv iniciativu, aby nahlédla do spisu. Ze správního spisu naopak vyplývá, že správce daně k opakovaným žádostem žalobkyně o zaslání jednotlivých listin správního spisu jí požadované listiny zaslal. Tvrzení žalobkyně, že jí měla být prodloužena lhůta pro odstranění vad odvolání minimálně o 15 dnů poté, co jí bude zaslán spis, považuje soud ve shodě s žalovaným za irelevantní a za zřejmou snahu žalobkyně obstruovat. Soud se proto ztotožnil se správcem daně, že požadavek žalobkyně na prodloužení lhůty vyjádřený v jejím podání ze dne 5. 5. 2024 nebyl důvodný. Správce daně postupoval v souladu se zákonem, když Rozhodnutím o prodloužení lhůty jí prodloužil lhůtu pro odstranění vad odvolání „o dobu, která v den podání žádosti ještě zbývala ze stanovené lhůty, tedy o 2 dny ode dne doručení tohoto rozhodnutí“. Podle § 36 odst. 2 daňového řádu totiž platí, že *správce daně vyhoví první žádosti o prodloužení lhůty, nejde-li o lhůtu stanovenou zákonem, a lhůtu prodlouží alespoň o dobu, která v den podání žádosti ještě zbývá ze lhůty, o jejíž prodloužení je žádáno, ledaže by bylo žádáno o lhůtu kratší*. Fakticky žalobkyni tak běžela lhůta od doručení Výzvy dne 22. 4. 2024 do marného uplynutí dvoudenní lhůty z Rozhodnutí o prodloužení lhůty, tedy do dne 12. 6. 2024. Přesto žalobkyně ve lhůtě téměř dvou měsíců zůstala nečinná.

41. K námitkám žalobkyně, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí, aniž by jí stanovil lhůtu k odstranění vad odvolání proti rozhodnutí správce daně, a napadené rozhodnutí je proto nesprávné a v rozporu s právem EU, soud uvádí, že neshledal relevantní důvod, proč by správce daně měl vyzvat žalobkyni k odstranění vad odvolání proti rozhodnutí správce daně, odvolání vady podle § 112 daňového řádu nevykazovalo. Žalovaný o něm mohl věcně rozhodnout, což také učinil. Ostatně ani žalobkyně v žalobě netvrdí existenci konkrétních vad odvolání proti rozhodnutí správce daně. Její argumentace o absenci stanovení lhůty k odstranění vad odvolání proti rozhodnutí správce daně se jeví jako nadbytečná. Soud k této části žalobní argumentace upozorňuje, že je třeba odlišit odvolání proti rozhodnutí správce daně (o zastavení řízení), které obsahovalo všechny podstatné náležitosti pro rozhodnutí ve věci, a o něm rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím; a odvolání proti platebnímu výměru, které postrádalo náležitosti potřebné pro řádné projednání věci, a proto k němu správce daně vydal Výzvu k jeho doplnění. Jelikož žalobkyně náležitosti odvolání proti platebnímu výměru ani po Výzvě nedoplnila, správce daně zastavil řízení o odvolání proti platebnímu výměru. Požadavek žalobkyně na vydání výzvy k odstranění vad odvolání proti rozhodnutí správce daně je tudíž neodůvodněný. Jelikož správce daně neshledal vady podaného odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení, neměl důvod vydávat výzvu k odstranění (neexistujících) vad podle § 112 odst. 2 daňového řádu. K tvrzení žalobkyně, že pokud žalovaný vydal napadené rozhodnutí bez výzvy k odstranění vad odvolání, měl se zabývat všemi odvolacími důvody, soud uvádí, že není důvodné. Povinnost odvolacího orgánu zabývat se všemi důvody podaného odvolání je zakotvena v § 116 odst. 2 daňového řádu, podle nějž *v odůvodnění rozhodnutí o odvolání musí být vypořádány všechny důvody, v*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

nichž odvolatel spatřuje nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Jinými slovy, žalovaný je ze zákona povinen se vypořádat se všemi odvolacími důvody bez ohledu na to, zda byla ve věci vydána výzva k odstranění vad odvolání, jak se v žalobě snaží mylně navodit žalobkyně. Soud z napadeného rozhodnutí ověřil, že žalovaný se odvolacími důvody žalobkyně zabýval a řádně je vypořádal. Žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí shrnul uplatněné odvolací námitky, které na stranách 5 až 9 napadeného rozhodnutí jednotlivě vypořádal. Soud považuje vypořádání žalovaného za zcela dostačující.

42. Žalobkyně v žalobě dále namítá, že žalovaný nemohl opomenout, že odvolání proti platebnímu výměru bylo způsobilé meritorního rozhodnutí a že před vydáním rozhodnutí byly správci daně předloženy důkazní prostředky svědčící o správnosti daňového přiznání za předmětné zdaňovací období. Otázce, zda bylo odvolání proti platebnímu výměru způsobilé meritorního přezkumu, resp. zda vykazovalo vady, které bránily jeho věcnému projednání, a byl tak dán důvod pro zastavení řízení o odvolání, se žalovaný věnoval pod bodem [24] napadeného rozhodnutí. V něm konstatoval, že přezkoumal náležitosti podaného odvolání proti platebnímu výměru a dospěl k závěru, že odvolání postrádalo náležitosti podle § 112 daňového řádu, a že Výzva (k odstranění vad) byla vydána důvodně. Následně pod body [35] a [36] napadeného rozhodnutí uzavřel, že „[z] obsahu spisového materiálu však jednoznačně vyplývá, že správce daně poskytl odvolateli plnou součinnost, informoval jej o všech relevantních skutečnostech a umožnil mu dostatečný procesní prostor k nápravě vad podání. Vzhledem k tomu, že odvolatel neodstranil vady odvolání proti PLV DPH ve stanovené lhůtě, správce daně v souladu s § 112 odst. 3 daňového řádu rozhodl napadeným rozhodnutím o zastavení řízení, jež odvolatel napadl odvoláním, přičemž namítal zejména porušení procesních práv, nemožnost nahlížení do spisu a nesprávné vyhodnocení jeho podání. Zvolená strategie obstrukčního jednání a opakované procesní námitky však nemohou zpochybnit hmotněprávní podstatu věci, a to skutečnost, že vady odvolání nebyly ve stanovené lhůtě odstraněny. Správce daně proto zcela oprávněně rozhodl o zastavení řízení, neboť neodstranění vad odvolání představovalo zákonný důvod pro tento postup podle § 112 odst. 3 daňového řádu.“ Není proto pravdivé tvrzení žalobkyně, že žalovaný opomněl, že odvolání proti platebnímu výměru bylo způsobilé meritorního rozhodnutí. Žalovaný se otázkou způsobilosti meritorního přezkumu odvolání zabýval a dospěl k závěru, že pro vady, které nebyly ani ve stanovené lhůtě odstraněny, nelze odvolání proti platebnímu výměru věcně přezkoumat. Stejně tak není důvodné ani tvrzení žalobkyně, že žalovaný opomněl, že byly správci daně předloženy důkazní prostředky svědčící o správnosti daňového přiznání za předmětné zdaňovací období. Soud připomíná, že předmětem přezkumu žalovaného v odvolacím řízení bylo rozhodnutí o zastavení řízení, nikoliv rozhodnutí o stanovení daně (platební výměr). Žalovaný se tedy v napadeném rozhodnutí mohl zabývat pouze tím, zda byly dány důvody pro zastavení řízení (o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru), nikoliv však tím, zda byla žalobkyni správně a v souladu se zákonem vyměřena DPH. Tvrzení, že žalobkyně předložila správci daně důkazní prostředky svědčící o správnosti daňového přiznání, je s ohledem na daný rozsah odvolacího řízení, irelevantní. Ani tyto námitky žalobkyně tak nejsou důvodné.
43. Žalobkyně v žalobě dále tvrdí, že žalovaný opomenul její doplnění odvolání ze dne 4. 11. 2024. Soud ze správního spisu ověřil, že jeho součástí není žádné podání žalobkyně ze dne 4. 11. 2024, ani odvolání ze dne 4. 11. 2024, ani doručenka z uvedeného dne. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě k uvedenému uvádí, že se jedná o neexistující podání. Soud konstatuje, že žalobkyně až k žalobě připojila 31stránkovou písemnost, bez doručenky

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

prokazující, že by se tato písemnost nazvanou: „Odvolání“, datovanou „2024-11-04“, se záhlavím: „ELEKTRONICKY-DATOVOU SCHRÁNKOU“ a adresátem: „Odvolací finanční ředitelství“. Žalobkyně k ní ničím nedokládá, kdy a jakým způsobem uvedenou písemnost doručila orgánům finanční správy v daňovém řízení. Ze správního spisu vyplývá, že takové podání žalovanému doručeno nebylo. Tvrzení žalobkyně o opomenutí této písemnosti je tudíž fabulující. Pro úplnost soud z napadeného rozhodnutí ověřil, že žalovaný při rozhodování o odvolání proti rozhodnutí správce daně vzal v úvahu všechna podání učiněná žalobkyně v odvolacím řízení, jak je soud popsal pod body 26. a 27. tohoto rozsudku.

44. Důvodné neshledal soud ani tvrzení žalobkyně, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval jeho slučitelností s právem EU. Žalobkyně v podané žalobě žádným způsobem nekonkretizovala, s jakým konkrétním předpisem EU by mělo být napadené rozhodnutí v rozporu, resp. jakým konkrétním předpisem EU se měl žalovaný v napadeném rozhodnutí zabývat. Vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobkyně předmět soudního přezkumu vymezila jen nekonkrétními odkazem na právo EU bez souvislosti s konkrétními právními ustanoveními a bez souvislosti s konkrétními skutkovými výtkami. Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat. Opačný postup by porušoval popsanou dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Soud neshledal takto koncipovanou žalobní argumentaci důvodnou.
45. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný založil napadené rozhodnutí na nesprávném posouzení obsahu odvolacích důvodů podle bodu [10] napadeného rozhodnutí. Soud z napadeného rozhodnutí ověřil, že žalovaný pod bodem [10] napadeného rozhodnutí úvodem rekapituloval odvolací námítky, aniž by je na tomto místě vypořádal. Učinil tak v následujících kontinuálních částech na stranách 5 až 9 napadeného rozhodnutí. Soudu není zřejmé, v čem konkrétně mělo spočívat nesprávné posouzení odvolacích důvodů, když žalobkyně v podané žalobě nikterak blíže nespécifikovala, jaké konkrétní odvolací důvody měl žalovaný podle ní nesprávně posoudit a v čem konkrétně toto nesprávné posouzení spatřuje. Žalobkyně se omezila pouze na odkaz na bod [10] napadeného rozhodnutí, v němž je ovšem obsaženo pouze úvodní shrnutí odvolacích námitek, aby je žalovaný vypořádal. Soud připomíná, že není jeho úkolem na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat. Bylo povinností žalobkyně žalobní body řádně vymezit. Obsah a kvalita žaloby přitom předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že takto koncipované žalobní námítky nejsou důvodné. Je podstatné, že se žalovaný vypořádal se všemi uplatněnými námítkami. Nadto žalovaný pod bodem [10] napadeného rozhodnutí uvedl, že uplatněné námítky se zaměřují zejména na procesní stránku postupu správce daně.
46. Za nepřipadnou považuje soud argumentaci žalobkyně uvedenou na str. 5 žaloby, že „pokud žalovaný posoudil, že odvolání proti rozhodnutí 5159933/24 ve znění jeho doplnění bylo bezvadné a způsobilé meritorního rozhodnutí, tj. že nemělo být rozhodnuto o zastavení řízení, v takovém případě neměl odhlédnout od meritorních námitek (např. námitek neslučitelnosti s přímo účinným právem EU a námitek, že důkazní prostředky správnosti daňového přiznání byly správci daně předloženy a rozhodnutí 5159933/24 proto nemělo být vydáno)“. Soud k uvedenému konstatuje, že ačkoli žalovaný shledal odvolání proti rozhodnutí správce daně (ze dne 19. 6. 2024 č. j. 5159933/24/2004-52526-110442) způsobilé k věcnému přezkumu, dospěl k závěru, že správce daně správně zastavil řízení o odvolání proti platebnímu výměru,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

a nikoli, že řízení zastaveno být nemělo, jak se snaží mylně navodit žalobkyně v citované části žaloby. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí správce daně, kterým bylo zastaveno řízení o odvolání proti platebnímu výměru a ztotožnil se s jeho závěrem. Žalovaný se nemohl zabývat otázkou zákonnosti vyměřené daně, taková otázka byla mimo rozsah daného odvolacího řízení, jehož předmětem bylo toliko posouzení, zda byly dány důvody pro zastavení řízení (o odvolání proti platebnímu výměru), jak soud konstatoval shora.

47. Stejně tak shledává soud mylnou i žalobní argumentaci, že „*při aplikaci srovnatelného postupu při posuzování podání bylo bezvadné a způsobilé meritorního rozhodnutí i původní odvolání proti platebnímu výměru 1732947/24, neboť postup žalobce byl v obou případech grosso modo srovnatelný*“. Soud připomíná, že odvolání proti rozhodnutí správce daně o zastavení řízení a odvolání proti platebnímu výměru, je třeba rozlišovat. Tato podání jsou zcela odlišného obsahu, váží se k jiné události a zejména, jedno obsahuje náležitosti podle § 112 odst. 1 daňového řádu (odvolání proti rozhodnutí správce daně), druhé nikoliv (odvolání proti platebnímu výměru). Je zcela absurdní úvaha, že by mělo být jako bezvadné podání posouzeno i odvolání proti platebnímu výměru na základě tvrzení žalobkyně, že postupovala v obou případech srovnatelně, když polemizovala s procesním postupem správce daně a upozorňovala na předložení důkazních prostředků. Z obsahu odvolání proti platebnímu výměru, citovaného pod bodem 19. tohoto rozsudku, vyplývá, že vykazovalo vady bránící jeho řádnému projednání ve smyslu § 112 daňového řádu, přičemž žalobkyně tyto vady neodstranila, a správce daně proto řízení o odvolání proti platebnímu výměru zastavil. Skutečnost, že následně podané odvolání proti rozhodnutí správce daně obsahovalo všechny náležitosti podle § 112 odst. 1 daňového řádu nemůže na věci ničeho změnit.
48. Žalobkyně dále nesouhlasí se žalovaným pod bodem [35] napadeného rozhodnutí, že „*odvolatel se soustředil výhradně na procesní aspekty řízení a nikoliv na hmotněprávní podstatu sporu*“. Soud neshledal takto vyjádřený nesouhlas žalobkyně k věci relevantní. Podle soudu je podstatné, zda se žalovaný zabýval všemi odvolacími důvody žalobkyně a tyto řádně vypořádal. Skutečnost, zda žalovaný označil námitky žalobkyně jako převážně procesní povahy či jako námitky hmotněprávní, nikterak nemohla zasáhnout žalobkyni do jejích práv. Žalobkyně ani žádný konkrétní zásah v této souvislosti netvrdí.
49. Žalobkyně dále namítá, že správní spis je veden nesprávně a neúplně, pokud z něj vyplývají pouze skutečnosti uváděné žalovaným pod bodem [35] napadeného rozhodnutí. Žalovaný pod bodem [35] napadeného rozhodnutí uvedl: „*Ze spisového materiálu vyplývá, že odvolatel podal daňové přiznání k dani z přidané hodnoty, ve kterém vykázal nárok na nadměrný odpočet. Správce daně následně zahájil daňovou kontrolu, jejímž výsledkem bylo neuznání uplatněného nároku a vydání PLV DPH, proti kterému podal odvolatel odvolání, které však nesplňovalo zákonem stanovené požadavky. Správce daně proto vyzval odvolatele k odstranění vad odvolání a poskytl mu k tomu přiměřenou lhůtu. Na žádost odvolatele tuto lhůtu dokonce prodloužil. Přesto odvolatel vady ve stanovené lhůtě neodstranil. V průběhu řízení zástupce odvolatele zvolil taktiku obstrukčního jednání, kdy se soustředil nikoli na odstranění vad odvolání a věcné projednání případu, ale na opakované procesní námitky s cílem zpochybnit postup správce daně. Tato strategie zahrnovala snahy úkolovat správce daně, potažmo odvolací orgán domnělými povinnostmi, opakované dotazování na postup správce daně ve vztahu k těmto domnělým povinnostem, dále účelové tvrzení o údajné nemožnosti nahlížení do spisu a procesní spekulace ohledně vyhodnocení doručování a údajného nerespektování zastupování. Z obsahu spisového materiálu však jednoznačně vyplývá, že správce daně poskytl odvolateli plnou součinnost,*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

informoval jej o všech relevantních skutečnostech a umožnil mu dostatečný procesní prostor k nápravě vad podání. Vzhledem k tomu, že odvolatel neodstranil vady odvolání proti PLV DPH ve stanovené lhůtě, správce daně v souladu s § 112 odst. 3 daňového řádu rozhodl napadeným rozhodnutím o zastavení řízení, jež odvolatel napadl odvoláním, přičemž namítal zejména porušení procesních práv, nemožnost nahlížení do spisu a nesprávné vyhodnocení jeho podání.“ Žalobkyně v žalobě tvrdí, že žalovaný opomenul skutečnost, že byly správci daně doloženy daňové doklady. Soud k tomuto tvrzení žalobkyně připomíná, že předmětem přezkumu žalovaného v odvolacím řízení bylo rozhodnutí správce daně o zastavení řízení o odvolání proti platebnímu výměru, nikoliv platební výměr. Žalovaný se tak v napadeném rozhodnutí mohl zabývat pouze tím, zda byly dány důvody pro zastavení řízení (o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru), nikoliv tím, zda byla DPH vyměřena v souladu se zákonem. Nemohl se proto zabývat ani otázkami s tím spojenými, tedy i otázkou, zda byly předloženy daňové doklady, takové posouzení je mimo rámec daného řízení vedeného žalovaným. V tomto ohledu tak není důvodné tvrzení žalobkyně, že správní spis byl veden nesprávně a neúplně. Soud dodává, že skutečnosti popsané žalovaným ve výše citovaném bodu [35] napadeného rozhodnutí mají svou oporu ve správním spisu. Žalobkyně ostatně ty skutečnosti ani nijak nespornuje a netvrdí, že by ze spisu nevyplývaly. Námitka ohledně vadného vedení správního spisu je tedy nedůvodná.

50. Soud se neztotožnil ani s dalšími námitkami žalobkyně, v nichž nesouhlasí s žalovaným, že její zástupce postupoval v řízení obstrukčně. Žalobkyně v žalobě cituje část bodu [35] napadeného rozhodnutí: *„V průběhu řízení zástupce odvolatele zvolil taktiku obstrukčního jednání, kdy se soustředil nikoli na odstranění vad odvolání a věcné projednání případu, ale na opakované procesní námítky s cílem zpochybnit postup správce daně. Tato strategie zahrnovala snahy úkolovat správce daně, potažmo odvolací orgán domnělými povinnostmi, opakované dotazování na postup správce daně ve vztahu k těmto domnělým povinnostem, dále účelové tvrzení o údajné nemožnosti nahlížení do spisu a procesní spekulace ohledně vyhodnocení doručování a údajného nerespektování zastupování“.* Žalobkyně tvrdí, že pokud úkolovala správce daně, činila tak proto, aby byla dodržována procesní pravidla, aby jí by umožněn přístup ke spisu a aby se správce daně zabýval předloženými daňovými doklady. Soud k této skupině žalobních námitek v podrobnostech odkazuje na bod 40. tohoto rozsudku k otázce nahlížení do spisu v průběhu daňového řízení, a na body 34., 42. či 49. tohoto rozsudku k otázce předložení daňových dokladů. Z obsahu spisového materiálu, je zjevné, že správce daně vycházel maximálně vstříc opakovaným požadavkům žalobkyně ohledně zaslání jednotlivých listin správního spisu. Ze správního spisu naopak neplyne, že žalovaný, resp. správce daně, jakkoli znemožnil žalobkyni do spisu nahlédnout. Žalobkyně v žalobě sice tvrdí, že jí spis nebyl daňovými orgány zpřístupněn, nikterak již však netvrdí, natož dokládá, že by jí bylo správcem daně znemožněno fyzicky nahlédnout do spisu v prostorách správce daně, jak to předpokládá § 65 daňového řádu. Žalobkyně ani netvrdí, že by v průběhu daňového řízení vyvinula jakoukoli konkrétní iniciativu k nahlédnutí do spisu. Taková iniciativa nevyplývá ani ze správního spisu. Žalobkyně se v rámci daňového řízení pouze domáhala zaslání spisu na CD či datovou zprávou, to však není povinností správce daně. Přesto správce daně žádostem žalobkyně o zaslání jednotlivých listin správního spisu vyhovoval. Naopak snahu žalobkyně fakticky se seznámit se správním spisem soud nezaznamenal. Tvrzení žalobkyně o znemožnění nahlédnout do spisu považuje ve shodě s žalovaným za ryze obstrukční. K tvrzením ohledně předložení daňových dokladů soud uvádí, že žalovaný se v řízení o odvolání proti rozhodnutí správce daně se nemohl zabývat tím, zda byla žalobkyni platebním výměrem vyměřena daň v souladu se zákonem, zda byly

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

či nebyly splněny podmínky pro daňový odpočet. Takové posouzení bylo mimo rámec daného odvolacího řízení, v němž se žalovaný se mohl zabývat pouze otázkou, zda byly dány důvody pro zastavení řízení (o odvolání proti platebnímu výměru) a zda rozhodnutí správce daně je v souladu se zákonem.

51. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
52. K návrhu žalobkyně na provedení důkazu napadeným rozhodnutím a jeho doručenkou soud uvádí, že se jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu. Ve správním soudnictví není obsah správního spisu (tj. všechny jeho součásti) považován bez dalšího za důkaz. Vyplývá to ze samotné podstaty řízení ve správním soudnictví, které je přezkumným řízením správního řízení, správní spis je obrazem a výsledkem tohoto správního řízení, dokládá skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011-75). Napadené rozhodnutí je ostatně meritem soudního přezkumu.
53. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nepřísluší jí právo na náhradu nákladů, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Žalovanému pod výrokem III. tohoto rozsudku soud náhradu nákladů řízení přiznat podle stávající judikatury nemohl, byť požadoval toliko doložené cestovné, neboť v projednávané věci náklady nepřesáhly jeho běžnou administrativní činnost. Ačkoli se soud ztotožňuje se žalovaným, že jednání ve věci požadovala žalobkyně, která se k němu ani nedostavila a na základě soudního předvolání se žalovaný k němu z Brna do Prahy dostavil, a měl by proto mít právo na náhradu doloženého cestovného, musí žalovaného odkázat na stávající judikaturu Nejvyššího správního soudu, která dosud nebyla překonána ani s ohledem na běh času, a kterou soud musí respektovat, a to usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2025 č. j. 7 Afs 11/2014-47, podle kterého ani cestovné úspěšnému správnímu orgánu nelze přiznat.
54. Pro úplnost nelze nezmínit, že bezprostředně před konáním jednání byla do centrálního e-mailu Městského soudu v Praze „*podatelna@msoud.pha.justice.cz*“ doručena ke shora uvedené spisové značce dvě nepodepsaná podání, obě bez elektronického podpisu a bez časového razítka ověření. K takto zasláným písemnostem soud nemohl relevantně přihlídnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. říjen 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.